

N:o 8.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 21 Mars 1868.
— — — — Andra Kammaren den 21 — —

Riksdagens Skrifvelse till Fullmäktige i Riksgälds-kontoret, i anledning af den verkställda granskningen af nämnda Kontors förvaltning under den tid, som förflutit sedan början af 1867 års riksdag.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 42.)

Efter tagen noggrann kännedom om innehållet af den utaf Riksdagens sistlidet år församlade Revisorer afgifna berättelse rörande den samma år verkställda granskningen af Riksgälds-kontorets tillstånd och förvaltning, har Riksdagen, med bifall till hvad Stats-Utskottet i deröfver afgifvet Utlåtande föreslagit och hemställt, beträffande nedannämnda frågor fattat följande beslut:

1:o *Angående bokföringen af det vid 1859 och 1860 årens riksdag för anläggning af Borås—Herrljunga jernväg beviljade lån.*

I afseende å Revisorerens anmärkning att det i Riksgälds-kontorets sednast utfärdade reglementes 70 § meddelade stadgande, att de för jernvägsbyggnaderna upplåta och, dels såsom anslag, dels såsom lån, utgifna medel skola uti särskild räkenskap redovisas, icke blifvit iakttaget i afseende på lånet för anläggningen af Borås — Herrljunga jernvägen, oaktadt detta låneunderstöd beviljades under förutsättning att dess belopp skulle kunna emot fonderade obligationer upplånas inom landet, och detsamma sedermera blifvit utbetaladt af de medel, som genom 1861 års fonderade statslån infutit, har Riksdagen, med afseende å hvad Fullmäktige i denna fråga anfört äfvensom hvad för öfrigt härutinnan blifvit upplyst, ansett Revisorerens i denna del gjorda framställning icke böra till någon åtgärd föranleda.

2:o *Angående de årliga revisionerna af Borås—Herrljunga jernvägsbolags förvaltning och räkenskaper.*

I anledning af Revisorerens anmälan, att ombud väl varit af Kongl. Maj:ts utsedt samt å Statens vägnar deltagit i revisionen af Borås—Herrljunga jernvägs-

bolags förvaltning och räkenskaper för åren 1862 och 1863, men att deremot för de derpå följande åren en sådan granskning från Statens sida icke egt rum, har Riksdagen, som delar den af Revisorerne yttrade åsigt om vigten och angelägenheten deraf, att Staten må kunna utöfva nödig kontroll öfver styrelsen och förvaltningen af ett företag, hvartill Staten lemnat så betydligt understöd, som uti förevarande fall egt rum, beslutat att uti underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anmäla detta förhållande, på det att, i enlighet med de föreskrifter, som vid 1859 och 1860 årens riksdag meddelades, ett af Kongl. Maj:t utsedt ombud hädanefter må komma att deltaga uti de årliga revisionerna af nämnda jernvägsbolags förvaltning och räkenskaper, intilldess det af allmänna medel erhållna låneunderstödet blifvit återbetaldt, hvarjemte Riksdagen i underdånighet anhållit att ombudet må få sig ålagdt, dels att tillse, huruvida de i afseende på berörda låneunderstöd meddelade föreskrifter till förvarande af Statens rätt jemväl hittills blifvit iakttagna efter år 1863, hvarom ombudets yttrande bör i revisionsberättelsen inflyta, dels till Fullmäktige i Riksgälds-kontoret aflemna ett exemplar af revisionsberättelsen, på det Fullmäktige må komma i tillfälle vidtaga de åtgärder, till bevakande af Riksgälds-kontorets rätt, som af omständigheterna kunna finnas påkallade.

3:o Angående den under år 1867 verkställda upplåning mot obligationer i Svenskt mynt.

Af Revisorernes framställning angående den till följd af föreskriften i 22 § af Riksgälds-kontorets reglemente under sistlidet år verkställda upplåning mot obligationer i Svenskt mynt, har Riksdagen funnit, att det åt Fullmäktige i detta hänseende lemnade uppdrag blifvit med nit och omtanke fullgjordt, samt att de åtgärder, hvilka för ändamålets vinnande af Fullmäktige vidtagits, i allmänhet varit ändamålsenliga. Dock har, — med anledning af den uti revisionsberättelsen lemnade uppgift, att de under sistlidet år utfärdade obligationerna väl äro försedda med samtliga Fullmäktiges äfvensom Sekreterarens namnteckningar, men att af alla dessa namnteckningar endast en är handskrifven och de öfriga anbragta i facsimile, — Riksdagen, enär nödig säkerhet mot efterapning af dylika obligationer synes fordra att hvarje obligation förses med flere personers egenhändiga underskrift, velat meddela den föreskrift, att obligationer, som af Riksgälds-kontoret hädanefter komma att utfärdas, böra vara försedda med minst tre handskrifna namnteckningar.

4:o Angående landtränteriernas kassaförslag.

Med anmälan, att Revisorerne vid granskningen af de under revisionsåret från landtränterierna till Riksgälds-kontoret insända ränteriförslag funnit, att kassa-behållningar varit i åtskilliga ränterier flera månader qvarliggande, med anledning hvaraf Riksgälds-kontorets Kommissariat under Juni, September och December månader till Kongl. Maj:ts vederbörande Befallningshafvande aflåtit påminnelse om behållningarnes behöriga leverering, hafva Revisorerne ansett sig böra såsom anmärkningsvärdt detta förhållande anmäla.

Som likväl, enligt hvad upplyst blifvit, Riksgälds-kontorets Kommissariat fullgjort den enligt gällande instruktion Kommissariatet åliggande skyldighet att aflåta påminnelse om de innestående behållningarnes insändande, samt dessa påminnelser ledt till det dermed åsyftade ändamål, har Riksdagen ansett hvad sålunda förekommit icke böra till någon åtgärd föranleda.

5:o *Angående décharge för Riksgälds-kontorets styrelse och förvaltning.*

Då Riksdagen funnit Fullmäktige hafva med nit och omsorg uppfyllt sitt viktiga och ansvarsfulla kall, har Riksdagen tillerkänt Fullmäktige full décharge för alla beslut och åtgärder, som finnas antecknade uti deras protokoll från den 28 Januari 1867 till och med den 21 Januari innevarande år.

Stockholm den 21 Mars 1868.

N:o 9.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 28 Mars 1868.
— — — — Andra Kammaren den 28 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga Proposition om antagande af en författning angående bouppteckningars och arfskiftens upprättande i stad.

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 6.)

S. A. K.

Sedan Rikets Ständer i underdånig skrifvelse den 18 Februari 1863, med uttalande af den åsigt, att den enligt 9 Kapitlet 1 § och 12 Kapitlet 2 § Ärfdebalken med dithörande författningar städernas Magistrater tillagda rättighet, att, der ej annorlunda vore stadgadt, förrätta bouppteckningar och arfskiften och derför uppbära arfvoden, borde upphöra och städernas innevånare i detta hänseende tillaggas samma rätt, som tillkommer rikets öfrige innevånare, att nemligen sjelf-